

[Agerschou]

Vi opfordrer kommunerne til at udarbejde to budgetter, også for at gøre indgrebet synligt over for befolkningen. Det er vigtigt, at kommunerne ikke nok en gang påtager sig rollen som skarprettere, men gør det klart over for befolkningen, hvem det er, der har ansvaret.

Ole Vig Jensen (RV):

Vi kan ikke i Det Radikale Venstre støtte de ændringsforslag, som S og SF har stillet. Ændringsforslagene placerer efter vores opfattelse helt tydeligt Socialdemokratiet og SF som oppositionspartier, men også – og det er påfaldende især for Socialdemokratiet – som oppositionspartier, der ikke bekymrer sig, ikke ønsker at tage nogen overordnede samfundsøkonomiske hensyn.

Hvis de ændringsforslag, som er stillet, blev gennemført, ville der være meget lidt tilbage af disse lovforslag, og den del af dem, der ville være tilbage, åbnede alene mulighed for en yderligere oppumpning af de offentlige udgifter i kommunal regi. Forslagsstillerne har sluppet økonomien helt og totalt løs. Det mener vi ikke er ansvarligt.

Jeg mærkede mig under afslutningsdebatten i går, at hr. Svend Auken sagde på sit partis vegne, at Socialdemokratiet er enig i, at skatterne bør holdes i ro. Hvordan gør man det? Jeg mærkede mig også, at hr. Svend Auken sagde, at i den udstrækning, hvor der var tale om merudgifter på det kommunale område, skulle det kompenseres af staten. Javel, men hvorfra kommer de midler? Tingene hænger ikke sammen, og derfor kommer man altså for let om ved det med de ændringsforslag, der er stillet.

Det er lidt skuffende, fordi jeg ikke tror på, at i hvert fald Socialdemokratiet ikke vil tage overordnede samfundsøkonomiske hensyn. I hvert fald ville de blive nødt til det, hvis de overtog regeringsmagten på ny.

Det er i øvrigt ærgerligt, at vi overhovedet har skullet beskæftige os med denne lovgivning, at vi ikke alene har kunnet holde os til den aftale, som er indgået mellem regeringen og de kommunale organisationer, som i forbindelse med aftalen indvarslede et nyt kommunalt finansieringssystem, understregede betydningen af et tæt budgetsamarbejde mellem staten og kommunerne, og som fortsat indeholdt det, vi kalder et budgetværn, som

blev indført i 1984, men fastholdes. Det er nogle meget centrale ting, og jeg tror, især Socialdemokratiet i det store og hele er enig i, at hvis man, som de har sagt, skal have et gensidigt, tillidsfuldt samarbejde om disse væsentlige ting, så er det uundgåeligt at placere den kommunale økonomi i de overordnede samfundsøkonomiske rammer.

Når man indgår aftaler, så må man naturligvis holde dem. Det er primærkommunerne også indstillet på; det har de udtalt. Det er grunden til, at vi ved andenbehandlingen medvirkede til at sikre, at den del af lovforslaget, der omhandlede primærkommunerne, blev taget ud, således at nu alene den gamle aftale står tilbage.

Det mener jeg er meget betydningsfuldt, og jeg er helt overbevist om, at det sætter primærkommunerne pris på. De vil gøre, hvad de kan for at leve op til den aftale, og det tyder godt for fremtiden.

Det er ærgerligt, at det ikke forholdt sig sådan på det amtskommunale område. Her går vi altså tættere på det kommunale selvstyre, også tættere på, end vi egentlig brød os om. Jeg håber også, at det vil være en midlertidig foranstaltning, og at det på det lidt længere sigt vil være muligt igen at indlede et samarbejde, som kan bygge på gensidig tillid og aftaler.

Jeg vil godt sige om det af ændringsforslagene som omfatter øgede midler til AIDS-bekæmpelsen, at det stemmer vi heller ikke for, men vi stemte jo i går sammen med adskillige andre partier for en øget bevilling i finansudvalget til at intensivere indsatsen mod AIDS. Vi mærkede os i det finansudvalgsnotat, at regeringen er indstillet på, at der bliver behov for yderligere udgifter, og at man vil vende tilbage til finansudvalget.

Vi har fra radikal side været tilfreds med indenrigsministerens redegørelse i kommunaludvalget, hvoraf det klart fremgik, at der ville blive behov for nye initiativer og yderligere midler, og at indenrigsministeren ville vende tilbage, efterhånden som de enkelte aftaler med samarbejdsparterne var bragt på plads.

Jeg kan i hvert fald afsluttende sige om den del af det, at her er Det Radikale Venstre indstillet på at leve op til sine forpligtelser og være med til i den udstrækning, hvor det kan dokumenteres som særligt vigtigt, at finde øgede midler til denne nødlige indsats.